

[Jørgen Jørgensen.]

Jeg er stadig af den Opfattelse, at det med Hensyn til Kornordningen vilde have været det rigtigste, om man havde gennemført den Svineregulering, som Landbokommissionen foreslog, idet Kravet om en Kornordning ikke vilde kunne fremføres med samme Vægt, naar alle Landmænd fik en forholdsmæssig Andel i Svineproduktionen. Det er min Opfattelse, at det Krav om Svineregulering, som Landbokommissionen fremsatte, i Dag vinder Ørenlyd ude omkring i Befolkningen i langt højere Grad, end Tilfældet var i Sommer. Jeg er stadig af den Opfattelse, at den Fordeling inden for Landbruget, som Kornordningen tilstræber, bedst opnaas ved, at man søger at skabe en ligelig Fordeling af den Svineproduktion, der i det væsentlige skal omsætte det Korn, der avles.

Vi har tilsagt vor Villighed til Forhandling om disse Spørgsmaal, og det kan vi stadig gøre, men enhver maa jo kunne indse, at Forholdene — hvad ogsaa begge de ærede sidste Talere erklærede — er i høj Grad ændrede ved den Nedsikring af Svineproduktionen, der er foregaaet, siden vi sidst drøftede disse Ting her. Under Hensyn hertil mener jeg stadig, at det Krav, som Landbokommissionen rejste om Tildeling af Svinekort, maa tages op til Drøftelse, og at en Kornordning kun kan gennemføres under Hensyn til, paa hvilken Maade Svinekortene bliver fordelt.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Kyed og i nogen Grad ogsaa det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at Landbrugets Vanskeligheder er større i Dag, end de var for en Maaned siden. Nedsikringen af Svineproduktionen og andre Ting har gjort, at man med Rette i Landbruget ser mere mørkt paa Forholdene, end man gjorde den Gang. Vi fra vor Side har aldrig stillet os vrangvilligt med Hensyn til at træffe Foranstaltninger til Støtte for Landbruget; det, der har skilt, og det, som skiller fremdeles, er, at det ærede Medlem Hr. Kyed og det ærede Medlem Hr. Ulrich mener, at Landbruget skal støttes gennem Foranstaltninger, der skal bæres af hele Befolkningen uden Hensyn til, hvordan den enkeltes Økonomi er. De Støtteforanstaltninger, som begge de ærede Medlemmer stiller i Udsigt, er baseret paa Forhøjelse af Priserne paa Livsfornødenheder, der bæres med lige Part af alle uden Hensyn til, om de er rige eller fattige. Vi har erklæret os villige til at gaa med til Støtteforanstaltninger for Landbruget, men vi har ment, at disse Støtteforanstaltninger i

væsentlig Grad maatte bæres af Kredse i Samfundet, der havde Skuldre, som havde Evne til at bære, fremfor at man lægger Byrderne paa det almindelige Forbrug. Vi har foreslaaet at skaffe Penge til Veje til Støtteforanstaltninger for Landbruget gennem Rentebeskatning, gennem Skat paa store Indkomster, medens man fra anden Side vil skaffe denne Støtte ved Afgift paa Margarine og Afgift paa Brødkorn — og der skiller det principielle. Vi er ikke uenige om, at Landbruget skal støttes i en vanskelig Tid; det, vi er uenige om, er, paa hvilken Maade denne Støtte skal skaffes. Og jeg er stadig af den Opfattelse, at det store Flertal i Befolkningen er enig med os i, at i en vanskelig Tid er det ikke rimeligt og fornuftigt at lægge de Byrder, der maa bæres, over paa Befolkningen uden Hensyn til den enkeltes Økonomi; i en vanskelig Tid vil det være rigtigt at lægge Byrderne paa de Skuldre, der kan bære, og ingen vil benægte, at Indehaverne af de store Indkomster og Renteindtægterne bedre kan bære de øgede Byrder, end den almindelige Befolkning, der paa mange Maader er haardt ramt i Forvejen, vil kunne bære Byrderne gennem Forøgelse af Udgifterne til de vigtigste Livsfornødenheder.

Jeg skal slutte med at sige, at vi mener, at Foranstaltninger til Støtte for Landbruget maa gennemføres, og jeg haaber, at vi i det Udvalg, som Lovforslagene nu bliver henvist til, kan finde et forstandigt Grundlag, at man søger at skabe en Fordeling inden for den Produktionsgren, som i Øjeblikket er rentabel i Landbruget, Svineproduktionen, og at man søger at skabe denne saa rigtig og saa ligelig, at anden Regulering inden for Landbruget, Regulering med Hensyn til Kornproduktionen, kan undgaas. Det ærede Medlem Hr. Ulrich stillede det Krav til Rigsdagen, at den skulde gøre Landbruget rentabelt. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem erkender, at det samme Krav saa kan stilles for alle andre Erhvervs Vedkommende, men det vilde vist volde det ærede Medlem visse Vanskeligheder at udforme Forslag, der paa samme Tid sikrede alle Erhverv her i Landet fuld Rentabilitet.

Oluf Pedersen: Den 26. September i forrige Rigsdagssamling stillede min Gruppe en Dagsorden, hvori vi afviste den Videreførelse af Reguleringspolitikken med Statsindgreb i Erhvervslivet, som de den Gang af Regeringen forelagte Kriseforslag, herunder Korntolden, var et Led i, og vi